

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 886/2019
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Цветковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате разлике плате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 632/18 од 07.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 632/18 од 07.11.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 632/18 од 07.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2651/16 од 16.10.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да на име накнаде штете за неисплаћени прековремени рад у периоду од марта 2008. године до децембра 2011. године исплати тужиоцу новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате, све у року од осам дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, утврђено је да је повучена тужба у делу којим је тражена накнада штете за неисплаћени прековремени рад у периоду од 01.01.2012. године до децембра 2015. године. Ставом трећим изреке, одбијено је преиначење тужбе од 06.09.2017. године за период за који је тужба повучена поднеском од 19.05.2017. године. Ставом четвртим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судске таксе у овој правној ствари. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 50.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 632/18 од 07.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2651/16 од 16.10.2017. године у првом и петом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, ради уједначавања судске праксе, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Уз изјављену ревизију тужена није доставила правноснажне пресуде којима су судови на другачији начин одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, у прилог своје тврдње да је пракса судова у овим споровима различита и да је зато потребно одлучити о њеној ревизији ради уједначавања судске праксе. Наводима ревизије се оспорава став нижестепених судова о њиховој надлежности да одлучују о тужбеном захтеву. На тај начин у суштини се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, која се не може користити као разлог за посебну ревизију.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, који се сходно примењује у поступцима у споровима за наплату новчаног потраживања из радног односа (члан 436. ЗПП).

Вредност предмета спора побијаног дела у овом случају очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је наведеном одредбом предвиђена као меродавна за оцену дозвољености ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужилац нема право на накнаду трошкова поступка по ревизији јер, по оцени Врховног касационог суда, трошкови одговора на ревизију нису били нужни. С`тога је применом члана 154. и члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић